

Supersenior-Hold-VM i Kroatien, september 2018 - Referat fra 80+ holdet

Det danske hold forevigeet umiddelbart før åbningsceremonien i Umag ... fra venstre Max Bendixen, Peter Jessen, Niels Thiesen (den suveræne holdkaptajn), Per Krogh og Svend Lehmann

Det første danske 80+ hold nogensinde til VM (efter er par forgæves tilløb de to seneste år) formåede de næste fem dag at tilkæmpe sig en 9. plads - blandt 14 deltagende nationer.

Ikke særligt prangende – men heller ikke så ringe – når man ret betænker, at resultatet er baseret på 5 landskampe - med to nederlag og tre sejre ... dog i anselig afstand fra svenskerne - som blev verdensmestre efter finalesejr over USA - Tyskland tog bronzen - i kamp med Argentina.

De to seedede hold i vores pulje i gruppespillet, Tyskland (1) og Japan (8), viste sig ar være for stor en mundfuld – vi led først et ret snævert 1-2 nederlag til Japan (afgjort i matchtiebreak i doublen). Derpå et markant 3-0 nederlag til Tyskland - for så vidt som forventet.

Dog ingen krisestemning på holdet - tværtimod - den solidariske holdånd var intakt - gejsten var skærpet til sidste kamp i gruppespillet - mod Irland.

Og vendepunktet kom.

Per vandt 2. single 6/4 - 2/0 (retired), Peter vandt 1. single 6/1 - 6/1, Max/Svend tabte den ”betydningsløse” double 3/6 - 3/6.

Med sejren på 2-1 skulle vi spille to playoff kampe om pladserne fra 9 til 14.

Først bankede vi Schweiz 3 - 0. Per vandt 2. single 6/3 (igen retired), Peter vandt 1. single 6/1 - 6/2, Max/Svend vandt doublen 6/3 - 6/2.

Derpå slog vi Storbritannien 2 - 1- i kampen om 9. - 10. pladsen (en herlig skalp - modstanderen var faktisk seedet 4!). Per vandt 1/6 - 6/2 - 10/8 (denne gang matchtiebreak), Peter vandt 1. single med 6/2 - 6/3 (igen suverænt), Max/Svend tabte den forholdsvis betydningsløse double 6/1 - 3/6 - 3/10.

Må det være tilladt - her på bagkant - med et par vurderende kommentarer:

Imponerende - at Peter formåede at vinde sine fire 1. singler så overbevisende.

Beundringsværdigt - at Per formåede at vinde tre 2. singler på stribe.

Ja, Peter og Per var dem, der bar - dem, der banede vejen - må man nok sige.

Max og Svend gjorde, hvad de kunne - men havde ikke samme succes ... det anfægtede dog på ingen måde den gode stemning på holdet - den var tiptop - godt hjulpet af holdkaptajnens dispositioner og væremåde - hele vejen igennem.

Jovist var vi stolte af vores 9. plads og kunne glæde os over, at dette VM havde været en herlig oplevelse – både sportsligt og kammeratligt – og er taknemmelige for, at DTV gav os den mulighed.

Svend Lehmann

PS.

For år tilbage fik det ældste danske hold ved VM det sindrige tilnavn ”Ruinerne” - blot fordi det havde den kulturelle dannelse - at tage ud og se på områdets gamle romerske ruiner - i ”fritiden”.

At årets 80+ hold levede op til dette navn - skal her bevidnes:

